

Nr 958

Av herr **Magnusson** i Borås m. fl., om vissa restriktioner för licensgivning inom GATT och EFTA, m. m.

(Lika lydande med motion nr 816 i Första kammaren)

Under det senaste året har det blivit allt tydligare att det för stora delar av vårt näringsliv blivit svårt att klara den hårdnande internationella konkurrensen. Detta gäller i särskild grad den del av företagsamheten som på vår egen hemmamarknad har att möta utlandskonkurrensen. Denna konkurrens är särskilt besvärande, då den inte sällan kommer från länder där prissättningen icke sker på företagsekonomiska grundvalar och där önskan att erhålla västerländsk valuta är så stor att kravet på en riktig prissättning överges. I vissa fall utgör också ett onormalt lågt löneläge i exportlandet ett motiv för låg prissättning.

Det torde nu vara en mer allmän uppfattning att något måste göras för att inte en för stor del av våra företag skall tvingas till nedläggning av tillverkningen. Det är nämligen inte bara fråga om en stor kapitalförstörelse, utan verkningarna visar sig i personliga lidanden och tragedier genom att många måste sluta sina anställningar och hamna i de arbetslösa led.

Finansministern synes nu också ha observerat det allvarliga läget för vissa näringsgrenar, vilket framgår av uttalanden i finansplanen. Sålunda framhåller han på tal om dessa svårigheter på sid. 12 i finansplanen: "Tänkbara åtgärder måste sökas inom den begränsade ram som sätts av vårt hävdande av en klar frihandelspolitik. Även om detta gör att insatsernas omfattning måste bli begränsad är det angeläget att de vägar som står öppna prövas."

Denna konkurrens blir så mycket mer pressande för de svenska företagen när vi omkrings oss i den västerländska delen av världen har länder som väl förskansar sig mot en sådan konkurrens från låglöneländerna. Därigenom blir trycket så mycket hårdare på vårt land, som ligger helt öppet.

Av OECD-statistiken, 1968 serie C, framgår den markanta skillnaden mellan importen från låglöneländer till Sverige och motsvarande import till andra länder. Per capita och omräknad till svenska kronor var sålunda denna import under 1968:

till Sverige	77: 80
„ USA	32: 12
„ Väst-Tyskland	21: 39
„ Frankrike	3: 83

Dessa siffror talar sitt tydliga språk om att man i andra länder ser på detta problem på ett helt annat sätt än vad vi gör här i Sverige. Vi gör också det misstaget ett när vi i några fall har försökt begränsa ifrågavärande typ av import så har vi gjort det sent och ingreppet blivit så svagt att skadan redan skett eller inte går att reparera.

Av de näringsgrenar som drabbats särskilt hårt kan nämnas textil, konfektion, skor, övriga beklädnadsartiklar, möbler, glas m. fl., och självförsörjningsgraden är nu så liten i flera av dessa branscher att det finns anledning att ur beredskapssynpunkt hysa allvarlig oro. I händelse av en avspärning skulle vi inte kunna uppfylla den militära beredskapen och i ännu mindre grad det privata behovet. Statsmakterna måste besinna sitt ansvar i detta hänseende.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t begära att inom ramen för GATT och EFTA restriktioner måtte vidtagas i fråga om licensgivningen av importen från låglöneländer som föranleder sådana marknadsstörningar, att fortbeståndet av eljest livskraftiga svenska industrigrenar och sysselsättningen äventyras, att en begränsning av importkontingenterna för dylika länder vidtages där så finnes möjligt samt att andra åtgärder på tullområdet till skydd för hotade industrigrenar och deras arbetskraft måtte komma till stånd.

Stockholm den 28 januari 1970

<i>Tage Magnusson (m)</i> i Borås	<i>Per Petersson (m)</i> i Gäddvik	<i>Folke Björkman (m)</i>
<i>Tore Nilsson (m)</i> i Agnäs	<i>Karin Wetterström (m)</i>	<i>Filip W. Fridolfsson (m)</i> i Stockholm
<i>Ove Nordstrandh (m)</i>	<i>Gunnar Oskarson (m)</i>	<i>Rolf Eliasson (m)</i> i Moholm
<i>B.-O. Thylén (m)</i>	<i>Jöns Nilsson (m)</i> i Bästekille	<i>Eric Krönmark (m)</i>
<i>Per-Eric Ringaby (m)</i>	<i>Erik Hovhammar (m)</i>	